

- 4) a) Indien ervan wordt uitgegaan dat het kopiëren voor privé-gebruik niet de hoofdfunctie of belangrijkste functie is van geheugenkaarten in mobiele telefoons, is het dan verenigbaar met de richtlijn dat een regeling van een lidstaat voorziet in compensatie voor de rechthebbenden voor het kopiëren op geheugenkaarten van mobiele telefoons?
- b) Indien ervan wordt uitgegaan dat het kopiëren voor privé-gebruik een van de verscheidende hoofdfuncties of wezenlijke functies van geheugenkaarten in mobiele telefoons is, is het dan verenigbaar met de richtlijn dat een regeling van een lidstaat voorziet in compensatie voor de rechthebbenden voor het kopiëren op geheugenkaarten van mobiele telefoons?
- 5) Is het verenigbaar met het begrip „rechtvaardig evenwicht” als bedoeld in punt 31 van de considerans van de richtlijn en met de uniforme uitlegging van het begrip „billijke compensatie” (zie artikel 5, lid 2, sub b, van de richtlijn), waarbij moet worden uitgegaan van de „schade”, dat op basis van een regeling van een lidstaat een vergoeding wordt geïnd voor geheugenkaarten, terwijl geen vergoeding wordt geïnd voor intern geheugen zoals mp3-spelers of iPods, die zijn ontworpen en hoofdzakelijk worden gebruikt voor het kopiëren voor privé-gebruik?
- 6) a) Staat de richtlijn eraan in de weg dat op basis van een regeling van een lidstaat een vergoeding voor het kopiëren voor privé-gebruik wordt geïnd van een producent en/of importeur die geheugenkaarten verkoopt aan bedrijven, die de geheugenkaarten doorverkopen aan zowel particuliere als zakelijke klanten, zonder dat de producent en/of importeur weet of de geheugenkaarten worden verkocht aan particuliere dan wel zakelijke klanten?
- b) Is het voor het antwoord op vraag 6-a relevant of de regeling bepalingen bevat op grond waarvan producenten, importeurs en/of distributeurs geen vergoeding hoeven te betalen voor geheugenkaarten die voor professionele doeleinden worden gebruikt, producenten, importeurs en/of distributeurs, wanneer de vergoeding toch is betaald, terugbetaling van de vergoeding voor geheugenkaarten kunnen verkrijgen voor zover deze kaarten voor professionele doeleinden worden gebruikt, en producenten, importeurs en/of distributeurs zonder vergoeding te betalen geheugenkaarten kunnen verkopen aan andere ondernemingen die zijn geregistreerd bij de organisatie die het vergoedingsstelsel beheert?
- c) Is het voor het antwoord op de vragen 6-a en 6-b relevant
- 1) of de regeling bepalingen bevat op grond waarvan producenten, importeurs en/of distributeurs geen vergoeding hoeven te betalen voor geheugenkaarten die voor professionele doeleinden worden gebruikt, maar het begrip „professionele doeleinden” als een aftrekmogelijkheid wordt opgevat die enkel bestaat voor ondernemingen die zijn goedgekeurd door Copydan, terwijl een vergoeding moet worden betaald voor geheugenkaarten die professioneel worden gebruikt door andere zakelijke klanten die niet zijn goedgekeurd door Copydan;
- 2) of de regeling bepalingen bevat op grond waarvan producenten, importeurs en/of distributeurs, wanneer de vergoeding toch is betaald, (theoretisch) terugbetaling van de vergoeding voor geheugenkaarten kunnen verkrijgen voor zover deze kaarten voor professionele doeleinden worden gebruikt, maar (a) in de praktijk alleen de koper van de geheugenkaart de terugbetaling van de vergoeding kan verkrijgen, en (b) de koper van geheugenkaarten een aanvraag voor terugbetaling van de vergoeding moet indienen bij Copydan;
- 3) of de regeling bepalingen bevat op grond waarvan producenten, importeurs en/of distributeurs zonder vergoeding te betalen geheugenkaarten kunnen verkopen aan andere ondernemingen die zijn geregistreerd bij de organisatie die het vergoedingsstelsel beheert, maar (a) Copydan de organisatie is die het vergoedingsstelsel beheert, en (b) de geregistreerde ondernemingen niet weten of de geheugenkaarten zijn verkocht aan particuliere dan wel zakelijke klanten?

(¹) Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Cosenza (Italië) op 19 oktober 2012 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza/CIESSE Srl in liquidatie

(Zaak C-468/12)

(2012/C 399/24)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Cosenza

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

Verwerende partij: CIESSE Srl in liquidatie

Prejudiciële vraag

Is de Italiaanse regeling voor de berekening van de jaarlijkse bijdrage die verschuldigd is door alle personen die een economische activiteit uitoefenen, voor zover zij bepaalt dat eenmansbedrijven een vaste jaarlijkse bijdrage betalen (200 EUR als zij zijn ingeschreven in de gewone afdeling en 88 EUR als zij zijn ingeschreven in de bijzondere afdeling), agrarische maatschappen een vaste jaarlijkse bijdrage van 100 EUR (plus 20 EUR voor elke lokale eenheid), lokale eenheden en/of secundaire vestigingen van ondernemingen met zetel in het buitenland een vaste jaarlijkse bijdrage van 110 EUR, niet-agrarische maatschappen een vaste bijdrage van 200 EUR, advocatenmaatschappen een vaste bijdrage van 200 EUR, en alle andere collectieve marktdeelnemers (vennootschappen, consortia enzovoort) gehouden zijn een bijdrage te betalen „op basis van de omzet van het voorafgaande boekjaar” die kan oplopen tot 40 000 EUR, in strijd met artikel 5 van richtlijn 2008/7/EG ⁽¹⁾ van 12 februari 2008 op grond dat kapitaalvennootschappen (in de omvattende zin van bovengenoemde communautaire richtlijn) voor de uitoefening van een ondernemingsactiviteit aanzienlijk zwaarder worden belast dan eenmansbedrijven?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) van 22 oktober 2012 — Panasonic Italia SpA/Agenzia delle Dogane

(Zaak C-472/12)

(2012/C 399/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Panasonic Italia SpA

Verwerende partij: Agenzia delle Dogane

Prejudiciële vraag

Moest een plasmabeeldscherm voor kleurenweergave met een diagonaal van 106,6 cm, twee luidsprekers, een afstandsbediening en een ingang voor een videokaart (die gemakkelijk verkrijgbaar is tegen een bescheiden bedrag en gemakkelijk kan worden aangebracht), die niet samen met het scherm wordt geïmporteerd maar waarmee het scherm geschikt wordt voor de ontvangst van samengestelde AV-signalen en niet alleen kan worden aangesloten op automatische gegevensverwerkende machines, maar ook op apparaten voor het opnemen en weergeven van beeld- en geluidssignalen, dvd-spelers, videocamera's en satellietontvangers, vóór de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 754/2004 ⁽¹⁾ worden ingedeeld onder tariefcode 8471 of 8528?

Voor het geval de voorafgaande vraag ontkennend wordt beantwoord: wordt de indeling van een dergelijk scherm onder tariefpost 8528 opgelegd door verordening nr. 754/2004 en — voor het geval deze vraag bevestigend wordt beantwoord — behelzen de relevante bepalingen van deze verordening een uitleggingsregeling en hebben zij dus terugwerkende kracht, behoudens de toepasselijkheid van eerdere bepalingen met een tegengestelde strekking?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 754/2004 van de Commissie van 21 april 2004 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 118, blz. 32).